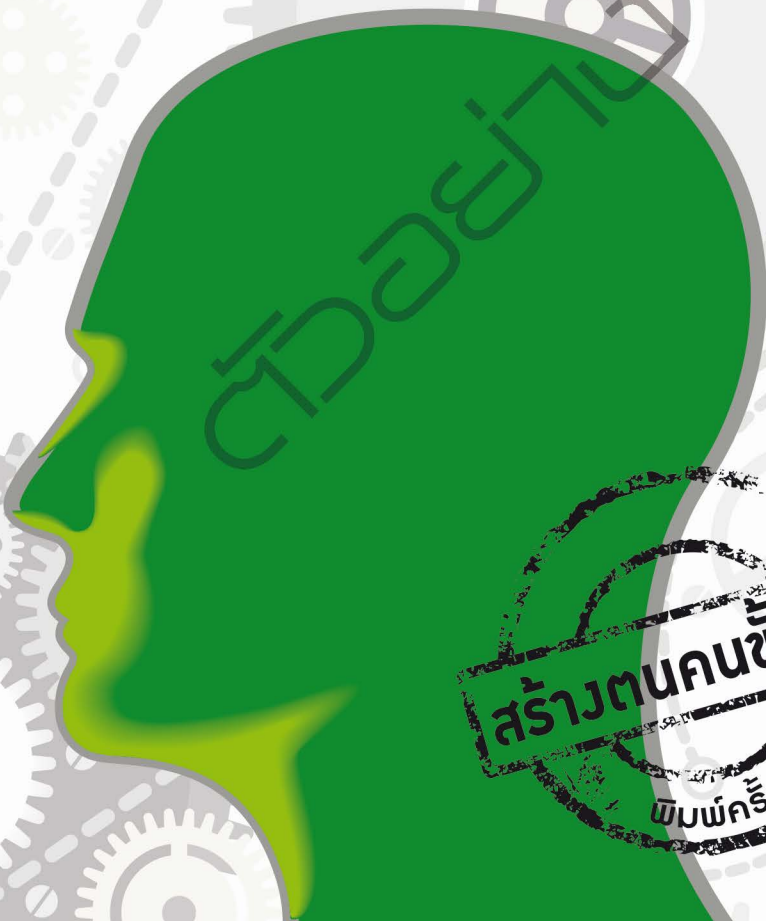

ที่นี้อารยะ 2

หลักคิดสร้างชาติให้อารยะ

ครู ชาวอารยะ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไฝหา

ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

คนชาวอารยะ : ชาวศิวไลชท์ที่ไฝหา

ตัวอย่าง

ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

تبرکات

ขอมอบแด่

พ่อและแม่

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

โดย บริษัท ชัคเซส พับลิชชิง จำกัด

ห้ามลอกเลียนแบบ หรือดัดแปลงส่วนใดส่วนหนึ่งของ
หนังสือเล่มนี้ รวมทั้งการจัดเก็บ ถ่ายทอด สแกน
บันทึก ถ่ายภาพ ไม่ว่าในรูปแบบหรือวิธีการใดๆ
ในกระบวนการอิเล็กทรอนิกส์โดยไม่ได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษรจากทางเจ้าของสิทธิ
ยกเว้นเพื่อการประชาสัมพันธ์ เท่านั้น

 095-714-8737

ช่องทางการติดต่อ

 @Successpublisher

 Successpublisher

 www.successpublisher.com

ชาวอารยะ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา

ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์

พิมพ์ครั้งที่ 1 ตุลาคม 2555

พิมพ์ครั้งที่ 2 ตุลาคม 2555

พิมพ์ครั้งที่ 3 ธันวาคม 2555

พิมพ์ครั้งที่ 4 กันยายน 2562

สงวนลิขสิทธิ์ © ตามพ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ห้ามคัดลอก ถ่ายเอกสาร หรือพิมพ์ หรือนำไปเก็บในระบบที่สามารถถ่ายเทข้อมูลได้
ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมดของหนังสือนี้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท ชัคเชส พับลิชชิง จำกัด

จัดพิมพ์โดย

บริษัท ชัคเชส พับลิชชิง จำกัด

87/110 ซ. สุขุมวิท 63 (เอกมัย) แขวงคลองตันเหนือ เขตวัฒนา

กรุงเทพฯ 10110 โทร 02-3814220, 083-042-7799

 Successpublisher @Successpublisher

สำหรับห้องสมุด

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์.

ชาวอารยะ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา.-- พิมพ์ครั้งที่ 4.-- กรุงเทพฯ : ชัคเชส
พับลิชชิง, 2562.

296 หน้า.-- (ที่น้ออารยะ).

1. กลุ่มสังคม. I. ชื่อเรื่อง.

305

ISBN 978-616-8198-31-5

สารบัญ

คำนิยาม

พลเอกอารีล กุลละวณิชย์	V
ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล	VII

คำนำ

IX

ส่วนที่ ๑ ขนชั้นอารยะ

1

ชนชั้นที่หนึ่ง อารยชน	7
ชนชั้นที่สอง อารยมนุษย์	23
ชนชั้นที่สาม อารยบุคคล	39
ชนชั้นที่สี่ อารยประมุข	49

ส่วนที่ ๒ อารยไพบุลย์ :

ความสมบูรณ์แบบแห่งความเป็นคนอารยะ

65

อารยไพบุลย์ ตอนที่ 1 อารยความศึค	69
อารยไพบุลย์ ตอนที่ 2 อารยความรู้	93
อารยไพบุลย์ ตอนที่ 3 อารยจิตตา	109
อารยไพบุลย์ ตอนที่ 4 อารยวิถีชีวิต	125
อารยไพบุลย์ ตอนที่ 5 อารยสำแดง	139

ส่วนที่ ๓ คนอารยะ ในฐานะคนของรัฐ

155

อารยพลเมือง	161
อารยเจ้าหน้าที่รัฐ	177
อารยนักการเมือง	197
อารยวีรบุรุษ	221
อารยรัฐบุรุษ	237
อารยมหาบุรุษ	255

บรรณานุกรม

280

คำนิยมโดย

พลเอกอารี กุลละวณิช

นายกสมาคมวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
ประธานมูลนิธิรักษามอ วปอ. เพื่อสังคม

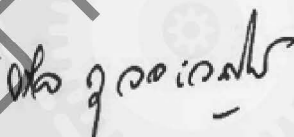
ผมได้อ่านหนังสือที่ศาสตราจารย์ ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ เขียนมาหลายเล่มแล้ว และนิยมขึ้นชอบอยู่เสมอว่าท่านผู้เขียนสามารถบรรยายสภาพสังคมทั้งของไทยและต่างประเทศได้เหมาะกับการเวลา ตรงตามกาลเทศะ ทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ที่มีโอกาสได้อ่านหนังสือเหล่านั้น จะได้มีสติใช้ปัญญาไตร่ตรองพิจารณาความจริงของสังคมในแต่ละสมัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสังคมไทย

ความมี “อารยะ” นับแต่อดีตกาลจะมีความหมาย ปรากฏการณ์และหลักฐานแห่งความเจริญรุ่งเรืองที่ชัดเจนเด่นชัด แล้วมีความเสื่อมถอยล่มสลายไปหลายยุคหลายสมัย ซึ่งอาจจะทำให้คนรุ่นหลังได้รับบทเรียนมาเพื่อพิจารณาแก้ไขกันได้ตลอดมา ในยามที่การคมนาคมและการติดต่อสื่อสารของโลกในยุคปัจจุบันเป็นไปอย่างรวดเร็ว การเจริญและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี มีบทบาทสำคัญต่อการผันแปรถ่ายเทของวัฒนธรรม ขนบประเพณี จารีตประเพณี ซึ่งมีผลต่อความนึกคิดและการปฏิบัติของมนุษย์อย่างมาก ความดีความงาม และความเป็นมนุษย์ จึงดูจะเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไม่ถึงพร้อมด้วย ความดีงาม ทั้งกาย วาจา ใจ ส่งผลต่อการกระทำ ความรับผิดชอบ และการเป็นผู้นำของสังคม ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่สมควรศึกษาวิจัย เพื่อหาทางแก้ไขให้สังคมมีความสงบสันติให้ได้

หนังสือเรื่อง “ชาวอารยะ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา” เป็นหนังสือที่แยกแยะให้
ประจักษ์ว่า สังคมแห่งความดี แห่งความผาสุก ซึ่งเป็นสังคมที่เราทุกคนปรารถนา
และไผ่หา นั้น สมควรจะเป็นอย่างไร เราสมควรจะต้องทำอะไรบ้าง จึงเป็นหนังสือ
ที่มีคุณค่าควรแก่การอ่านและศึกษาอย่างละเอียด

ผมขอชื่นชมกับความวิริยะอุตสาหะของท่านผู้เขียนเรื่องนี้อย่างยิ่ง ขอแนะนำ
ให้กลั่นจิตของท่านผู้เขียนที่พยายามถ่ายทอด “ความจริง” ต่าง ๆ เป็นตัวหนังสือ
ออกมา ได้เป็นพลังสำคัญให้ผู้อ่านได้ไตร่ตรองและติดตาม เพื่อให้บังเกิดประโยชน์
ต่อสังคม ประเทศชาติและประชาคมโลกสืบต่อไป

พลเอก

(จรัล กุลละวณิชย์)

คำนิยมโดย

ดร. สุเมธ ตันติเวชกุล

ผมคิดว่า ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ เขียนเรื่อง “ชาวอารยะ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา” ขึ้นเพื่อปลุกจิตสำนึกของคนไทยให้เห็นว่าประเทศชาติจะเข้มแข็งมั่นคงต่อไปได้ คนในชาติต้องเป็นคนอารยะคือเป็นคนดี คนเก่ง และคนกล้า ซึ่งต้องช่วยกันสร้างสังคมแห่งความดี โดยเนื้อหาสาระของหนังสือเล่มนี้ให้ความสำคัญกับคน ถือว่าเป็นพลังสำคัญของประเทศ ผมเห็นด้วยกับความคิดดังกล่าวและคิดว่าคงไม่มีใครอยากให้บ้านเมืองของตนเองต้องแตกสลาย ผมเคยเห็นคนอพยพหนีบ้านหนีเมืองไปอยู่ประเทศอื่นในฐานะผู้ลี้ภัย ได้เห็นสีหน้าอันหดหู่ของเขา ผมสะท้อนอยู่ในหัวอกเลยว่าสภาพของคนไร้แผ่นดินเป็นอย่างไรเอง ดังนั้นผมจึงคิดว่าหนังสือเล่มนี้ได้จุดประกายในการสร้างชาติ โดยให้ความสำคัญกับคนในชาติว่าต้องเป็นผู้ที่มีธรรม มีความซื่อตรง เป็นผู้สมบูรณ์แบบทั้งในด้านความคิด ความรู้ และการดำเนินวิถีชีวิตที่ถูกต้องและทุกคนต้องช่วยกันขับเคลื่อนประเทศชาติให้ไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง

สำหรับความคิดเห็นส่วนตัวของผมนั้น คนไทยทุกคนควรมีหน้าที่รับผิดชอบต่อประเทศ ซึ่งต้องทำด้วยความรู้ ความเข้าใจและด้วยสติปัญญา ต้องเรียนรู้ถึงรากเหง้าและจิตวิญญาณของความเป็นคนไทย ต้องรู้ รัก สามัคคี คือ รู้ปัญหาของประเทศ รู้ทางออกว่าคืออะไร รักคือมีความปรารถนา ความเมตตาที่จะทำให้สังคมและประเทศดีขึ้น ต้องรู้จักช่วยเหลือสังคม ต้องรวมกันเป็นกลุ่มเป็นหมู่เป็นเหล่าจะได้เป็นพลังในการช่วยกันพัฒนาประเทศให้มีความเจริญมั่นคงและเข้มแข็งภายใต้สภาพการณ์ที่มีปัญหาเรื้อรังจากทั้งภายในและภายนอกประเทศ

“ชาวอารยะ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา” เขียนโดย ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
จึงเป็นหนังสือที่ดีอีกเล่มหนึ่งที่มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการสร้างสรรค์คน
ไทยและสังคมไทย สมควรเผยแพร่ให้กว้างขวางต่อไป

(ดร. สุขเมธ ตันติเวชกุล)

ชาวอารยะ

คำนำ

เงื่อนไขสำคัญที่สุดของ “ความอยู่รอด” หรือ “ความล่มสลาย” ของประเทศชาติ อาจไม่ได้อยู่ที่ความรุนแรงของภัยพิบัติธรรมชาติ อาจไม่ได้อยู่ที่วิกฤตเศรษฐกิจที่ลุกลามไปทั่วโลก และอาจไม่ได้อยู่ที่การถูกรุกรานจากศัตรูภายนอก แต่ขึ้นอยู่กับ “คนในประเทศชาติ” ว่ามีลักษณะเช่นไร ทั้งในยามปกติและในยามเผชิญวิกฤตการณ์ต่าง ๆ

ถ้าคนในชาติอ่อนแอในด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นแห่งยุค ย่อมไม่สามารถแข่งขันได้กับประชาคมโลกในโลกที่เปลี่ยนเร็วที่สี่ - สังคมแห่งความรู้ได้ ถ้าคนในชาติขาดลักษณะชีวิตที่ดีงาม ไร้วินัย ขาดความอดทน เห็นแก่ตัว ขาดความรักสามัคคีกัน ย่อมไร้พลังที่จะประสานกันทำสิ่งดีเพื่ออนาคตที่มั่นคงและรุ่งเรืองของประเทศชาติ และถ้าคนในชาติอ่อนแอในความรักชาติ อ่อนแอที่จะเป็นคนดี คนเก่ง คนกล้าที่ลุกขึ้นมาต่อสู้กับความเลวร้ายทั้งปวงที่กำลังเบ่งบานขึ้น และยินดีเสียสละเพื่อทำประโยชน์ต่อประเทศชาติ อนาคตของประเทศไทยคงเหมือนรัฐนาวาหรือเรือที่ลอยอย่างเฉ่วคว้างกลางทะเล ไร้จุดหมายปลายทาง เสี่ยงต่อการเผชิญภัยพิบัติ เช่น พายุที่ไม่รู้ว่าจะปะทะเรื่อนั้นอย่างร้ายแรงเพียงใด โดยปราศจากคนในเรือที่จะช่วยกัน และสามารถดูแลเรือให้อยู่รอดปลอดภัยและพาสู่เป้าหมายอย่างสมควร

ในหนังสือ สยามอารยะ แมนนิเฟสโต : แดงการณ์สยามอารยะ หนังสือชุด สยามอารยะ เล่มที่ 1 ผมได้กล่าวว่า เราไม่สามารถปล่อยให้ประเทศไทยของเราเดินเรื่อยไปแบบไร้ทิศทางได้ ไม่สามารถปล่อยให้การพัฒนาประเทศดำเนินไปอย่างสะเปะสะปะ โดยคนในชาติมองไม่เห็นอนาคตได้ว่า ในระยะยาว ประเทศชาติจะลงเอยอย่างไร โดยไม่มีโอกาสออกแบบอย่างที่เราฝันไว้ อย่างมีวิสัยทัศน์ที่พึงประสงค์ ผมจึงได้นำเสนอกรอบแนวคิดและทิศทางการสร้างชาติ โดยมีเป้าหมายในการอารยาภิวัฒน์ประเทศ (ปฏิวัฒน์ + อภิวัฒน์ + ธรรมาภิวัฒน์) เพื่อสร้างเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน สร้างการเมืองที่มีเสรีภาพและเสถียรภาพ สร้างสังคมพหุเอกานิยม ที่มีความสมานฉันท์และหลากหลาย และมีเป้าหมายเพื่อขับเคลื่อน

ประเทศไทยเข้าสู่สังคมแห่งความรู้ จากนั้นจะขับเคลื่อนสู่สังคมแห่งปัญญา และสังคมแห่งความดีในที่สุด

เมื่อเราวางกรอบความคิดและทิศทางในการสร้างชาติแล้ว เราจำเป็นต้องวางกรอบลักษณะ “คนในชาติ” ในอุดมคติที่เราใฝ่ฝันอยากให้เห็นและอยากจะทำให้เป็นเช่นนั้น เพื่อเป็นกำลังสำคัญแห่งรัฐในการนำพาประเทศชาติสู่สยามอารยะ ภาพอุดมคติอาจไม่เกิดขึ้นสมบูรณ์แบบ ณ จุดใดจุดหนึ่งแห่งกาลเวลาแต่มีความจำเป็นต้องวาดหวังอย่างชัดเจนเพื่อเป็นพิมพ์เขียวในการสร้างสรรค์คนในชาติ และประเมินสถานะคนในชาติในแต่ละช่วงของกาลเวลาและกาลสมัยของเส้นทางการสร้างชาติ

หนังสือ ขาวอารยะ : ขาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา เล่มนี้ จึงเป็นเล่มที่ 2 ของหนังสือชุด สยามอารยะ นำเสนอภาพอุดมคติของคนอารยะในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ ๆ ได้แก่

ส่วนที่หนึ่ง **ชนชั้นอารยะ** นำเสนอแนวคิดการสร้างชนชั้นที่วัดด้วยความดีงาม เนื่องจากเห็นว่าสังคมไทยและทุกสังคมมีชนชั้นอยู่เสมอโดยธรรมชาติ แต่ต้องมีชนชั้นที่วัดด้วยความดีงามเท่านั้น โดยการปรากฏขึ้นของชนชั้นทางสังคมของสยามอารยะ จะแสดงออกเป็นคนแห่งความอารยะ 4 ชนชั้น ได้แก่

ชนชั้นที่หนึ่ง “อารยชน”

อารยชน คือ ประชาชนคนในประเทศชาติ ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และลักษณะชีวิต ที่กำกับด้วย ความดี ความงาม ความจริง

อารยชน จัดเป็นชนชั้นรากฐานที่สุดของสังคมอารยะ ซึ่งเราต้องวางแผนสร้าง “คนทุกคน” ในประเทศ ตั้งแต่ยังไม่เกิดและเกิด เติบโตขึ้นมาเป็นอารยชนที่มีความเจริญพร้อมทั้ง 3 องค์ประกอบ กล่าวคือ ความรู้ ทักษะ และลักษณะชีวิตที่ดีงาม เพื่อให้พร้อมเป็นประชาชนคนของชาติเพื่อสร้างสยามอารยะต่อไป

ขั้นตอนที่สอง “อารยมนุษย์”

อารยมนุษย์ หรือ มนุษย์ที่มีใจสูง ทั้งทางความคิด คำพูด และการกระทำ คือ คิดอารยะ พูดอารยะ และทำอารยะ

อารยมนุษย์ เป็นชนชั้นที่ยกย่องขึ้นมาอีกหนึ่งของสยามอารยะ โดยท่ามกลางอารยชน เราต้องยกมาตรฐานจิตใจ อารยชนต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝน ให้กลายเป็นคนที่มีอารยะสูง จนแสดงปรากฏเป็นการคิดอารยะ พูดอารยะ และทำอารยะ พิเศษกว่าคนทั่วไปที่ยังไปไม่ถึง

ขั้นตอนที่สาม “อารยบุคคล”

อารยบุคคล คือ อารยมนุษย์ที่ประกอบด้วยความอารยะแห่ง ความดี ความเก่ง ความกล้า ทำหน้าที่เป็น “แกนนำ” ของสังคมอารยะ

อารยบุคคล เป็นคนที่มีความเจริญครบถ้วนในทุก ๆ ด้าน และมีความพร้อมที่จะเป็นแกนนำในสังคมด้านต่าง ๆ ทั้งแกนนำทางความคิด แกนนำทางความประพฤติ เป็นแบบอย่างที่ดี และจะเป็นปูชนียบุคคลที่น่าเคารพ นับถือ ยกย่องของคนในสังคมต่อไป

ขั้นตอนที่สี่ ขั้นชั้น “อารยประมุข”

อารยประมุข คือ อารยบุคคล ที่ทำหน้าที่เป็น ‘ผู้นำสูงสุด’ หรือ ‘ผู้นำหลัก’ ที่ขับเคลื่อนการนำแบบอารยะ

ขั้นชั้นจะไม่ครบสมบูรณ์ หากขาดขั้นสูงสุดของสังคมอารยะ นั่นคือ ขั้นชั้นอารยประมุข หรือผู้นำที่อารยะ อารยประมุขจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ เป็นผู้นำหลักนิยม คือ ผู้นำที่ขับเคลื่อนด้วย “หลักการ” เป็นฐานในการนำ เป็นผู้นำสาธารณปรมัตถ์นิยม คือ ผู้นำที่ขับเคลื่อนด้วยวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณะ และเป็นผู้นำกัมมนิยม คือ ผู้นำที่ขับเคลื่อนด้วยพลังอารยะที่อยู่ภายใน

ส่วนที่สอง อารยโพบูลย : ความสมบรูณแบบแหงความเป็นคนอารยะ

ในสวนที่สองผมนำเสนอลักษณะคนอารยอุดมคติ ที่ตองมีความสมบรูณแบบทั้งในดานความคิด(thinking) ความรู้ (knowing) อัตตา (being) วิถีชีวิต (living) และการสำแดง (manifesting) โดยคนแหงความอารยโพบูลยตองอารยะครบทั้ง 5 ดาน ไดแก

1. อารยความคิด คนอารยะตองคิดดีแท่ คิดงามแท่ และคิดจริงแท่
2. อารยความรู้ คนอารยะตองมีความรู้ที่จริง ความรู้ที่งาม และความรู้ที่ดี อันเกิดจากการใชอารยความคิดไปปฏิสัมพันธ์กับขอมูล/สารสนเทศที่เข้ามาปะทะ เพื่อให้เกิดการตกผลึกเป็นอารยความรู้
3. อารยอัตตา คนอารยะตองมีตัวตนที่มีธาตุแท่แหงความอารยะ แสดงออกอยางเป็นธรรมชาติเป็นอัตตาที่ดี อัตตาที่งาม และอัตตาที่จริง
4. อารยวิถีชีวิต คนอารยะตองมีรูปแบบการดำเนินชีวิตอยางเป็นธรรมชาติที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดยืนและการยึดมั่นในหลักปรัชญาอารยะ ส่องผลเป็นวิถีชีวิตที่ดี วิถีชีวิตที่งาม และวิถีชีวิตที่จริง
5. อารยสำแดง คนอารยะตองมีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏออกมาภายนอก อันเกิดจากอารยความคิด จึงแสดงออกอยางชัดแจนเป็นพฤติกรรมที่ดี พฤติกรรมที่งาม และพฤติกรรมที่จริง

ส่วนที่สาม คนอารยะ ในฐานะคนของรัฐ

คนอารยะควรอยูในรัฐ ในฐานะ “คนของรัฐ” ที่ยินดีมีส่วนร่วมสร้างรัฐ ยินดีรวมรับผิดชอบตอรัฐ และยินดีเสียสละเพื่อประโยชน์ของรัฐ ที่สำคัญ หากตองการใหรัฐไทยก้าวไปสูการเป็นอารยรัฐ หรือ รัฐชาติที่ใช้ธรรม คุณงามความดี ความถูกต้องเป็นฐานในการขับเคลื่อนทุกสิ่งในชาติ จำเป็นตองมีคนของรัฐที่มีความเป็นอารยะมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน 6 ประเภท ไดแก

1. อารยพลเมือง

สังคมคนอารยะ จึงจำเป็นต้องสร้างคนให้ขยับขึ้นสูงกว่าความเป็นพลเมืองธรรมดา คนอารยะต้องเป็น อารยพลเมือง หรือ คนอารยะที่เป็นกำลังสำคัญของชาติ เพื่อสร้างชาติสู่อารยรัฐ เป็นคนในรัฐที่ตระหนักว่า ตนเองเป็นกำลังแห่งรัฐ มีส่วนรับผิดชอบต่อประเทศชาติ ในฐานะเจ้าของประเทศชาติ

2. อารยเจ้าหน้าที่รัฐ

คือ อารยพลเมืองรัฐที่เต็มใจอุทิศตัวเข้าไปเป็นอารยเจ้าหน้าที่รัฐ รับใช้ส่วนรวมอย่างเต็มที่ เต็มเวลา เป็นพลเมืองรัฐที่อุทิศตัวออกมารับผิดชอบต่องานของรัฐเต็มเวลา เพื่อประโยชน์ส่วนรวมในด้านต่าง ๆ

3. อารยนักการเมือง

การสร้างอารยรัฐจึงจำเป็นต้องมีอารยนักการเมืองเป็นหัวขบวนในการขับเคลื่อนนโยบายอารยระอารยนักการเมือง คือ อารยพลเมืองที่ฝึกฝนงานบ้านเมือง ต้องการแสวงหาบทบาทและตำแหน่งทางการเมือง เพื่อขับเคลื่อนนโยบายอารยะที่เหมาะสมกับยุคสมัย จึงเสนอตัวมาขอฉันทานุมัติจากประชาชนผ่านการเลือกตั้งในการเข้าไปทำหน้าที่ตามวาระที่กำหนด

4. อารยวิบุรุษ

ทุกสังคมต้องการ “วิบุรุษ” และต้องมี “วิบุรุษ” ผู้กล้าหาญออกมาทำสิ่งที่มีความประโยชน์ยิ่งใหญ่แก่สังคมในเรื่องต่าง ๆ และแน่นอนว่า การเดินทางเพื่อสร้างอารยรัฐ จำเป็นต้องมีอารยพลเมืองจำนวนหนึ่งที่ต้องพร้อมก้าวขึ้นเป็น “อารยวิบุรุษ” เมื่อโอกาสมาถึง อารยวิบุรุษ จึงหมายถึง อารยพลเมืองที่กล้ากระทำการสิ่งทีอารยะเพื่อประโยชน์สูงส่งต่อส่วนรวม ด้วยวิธีการที่อารยะ เพื่อเป้าหมายให้สังคมเกิดความ เป็นอารยะขึ้นมาในบางระดับ

5. อารยรัฐบุรุษ

การสร้างอารยรัฐ จึงต้องการอารยรัฐบุรุษ เป็นหัวขบวนในการวางรากฐานรัฐให้เป็นอารยรัฐ ทำหน้าที่เป็นหัวขบวนในการส่งผ่านอุดมการณ์สร้างชาติที่อารยะส่งผ่านแผนที่เส้นทางการสร้างอารยรัฐ อารยรัฐบุรุษ จึงหมายถึง คนอารยะผู้วางรากฐานรัฐให้เป็น “อารยรัฐ” และเป็นผู้นำหลักในการขับเคลื่อนคนของรัฐทั้งหมดมาร่วมสร้างอารยรัฐให้สำเร็จได้อย่างแท้จริง

6. อารยมหาบุรุษ

แม้ว่าคนอารยะจะดำรงอยู่ในฐานะ “คนของรัฐ” ที่ยินดีมีส่วนร่วมสร้างรัฐ ยินดีร่วมรับผิดชอบต่อรัฐ ยินดีเสียสละเพื่อประโยชน์ของรัฐ แต่ขณะเดียวกันเราก็เป็น “คนของโลก” นี้ด้วย ดังนั้น คนอารยะจำเป็นต้องเห็นแก่มนุษยชาติและเห็นแก่โลกนี้ด้วย มีหัวใจปรารถนาอย่างจริงใจต่อมนุษยชาติ ปรารถนาจะเห็นโลกนี้มี ความอารยะ ทั้งคนอารยะ สังคมอารยะ เศรษฐกิจอารยะ การเมืองอารยะ การอยู่ร่วมกันระหว่างรัฐอย่างอารยะ และการอยู่ร่วมกับทุกสรรพสิ่งในธรรมชาติในแนวทางที่อารยะ จึงอุทิศตัวเพื่อช่วยให้โลกนี้ให้เกิดความอารยะเท่าที่จะเป็นไปได้ ในมุมใดมุมหนึ่ง จึงแน่นอนว่า ในอนาคตจะมีคนอารยะบางคนที่ทำประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ จนได้รับการยกย่องให้เป็น อารยมหาบุรุษ ได้

อารยมหาบุรุษ จึงหมายถึง คนอารยะที่อุทิศตัว เพื่อสร้างความอารยะให้แก่โลกนี้ในทางใดทางหนึ่ง

ทั้งหมดนี้คือ ขาวอารยะ: ขาวศิวิไลซ์ที่ไผ่หา เป็น “คนของรัฐ” ที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนรัฐ ด้วยพลังอารยะที่จะช่วยกันเปลี่ยนแปลงประเทศชาตินี้ให้เป็น สังคมอารยอุดมคติ หรือ “สังคมแห่งความดี” ที่พึงปรารถนาให้ได้ในที่สุด

.....

ส่วนที่ ๑

← **ชนชั้นอารยะ**

หัวอหยาบ

การเกิดชนชั้นในสังคมเป็นเรื่องปกติ ตลอดประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ สังคมล้วนมีการแบ่งชนชั้นทางสังคมเสมอ แม้อุดมคติคอมมิวนิสต์จะพยายามทำลายชนชั้น เพื่อให้เกิดความเสมอภาค พยายามกำจัดชนชั้นนายทุนที่กดขี่ชนชั้นแรงงาน ด้วยเชื่อว่า ทุกคนควรเท่าเทียมกันแบบไร้ชนชั้นทางสังคม แต่ในที่สุดก็ไม่สามารถทำได้สำเร็จ เพราะเกิดชนชั้นขึ้นตามธรรมชาติ นั่นคือ ชนชั้นของผู้ปกครองที่ทำหน้าที่บริหารประเทศ กลุ่มผู้บริหารพรรค ย่อมมีสิทธิและอำนาจบางอย่าง แตกต่างจากประชาชนธรรมดา

“ชนชั้น” จึงเป็นเรื่องธรรมชาติของสังคมมนุษย์ การยอมรับว่า สังคมต้องมีชนชั้น จึงเป็นเรื่องปกติ

อย่างไรก็ตาม เราไม่ได้ต้องการเพียง “ยอมรับ” ชนชั้นที่มีอยู่ในสังคม เช่น ชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง ชนชั้นล่าง ชนชั้นนายทุน หรือชนชั้นแรงงาน แต่เราต้องแยกแยะการเกิดชนชั้นแบบที่ถูกต้องและแบบที่ไม่ถูกต้อง ในความเป็นจริง ชนชั้นจะเกิดขึ้นเสมออยู่แล้ว เราจึงต้องให้การจัดชนชั้นอยู่บนฐานหลักเกณฑ์ที่ถูกต้องนั่นคือ การยอมรับและจำเป็นต้องสร้างชนชั้นใหม่ นั่นคือ **ชนชั้นที่วัดด้วยความดีงาม**

“สังคมไทยต้องมีชนชั้น ที่วัดด้วย ‘ความดีงาม’”¹

¹ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2540, 21 พฤษภาคม). สังคมควรแบ่งชนชั้นที่ความดีงาม ด้วยการยกระดับคุณ “ความดี”. มติชน. และในเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2541). สังคมน่าอยู่ : ข้อเสนอแนะทางสร้างสังคมแห่งความดี. หน้า 24-27.

เรากำลังอยู่บนเส้นทางการวางรากฐานความคิด ในการจัดขนั้ทางสังคมของสยามอารยะ เพื่อให้เราทุกคนจะมีส่วนร่วมสร้างขนั้ใหม่ให้กับสังคมที่ไม่ปล่อยให้มีขนั้บนหลักการที่ไม่ถูกต้องและเลวทรามต่ำช้า ในการมองคนอย่างไ้คุณค่าที่มักเกิดขึ้นด้วยวิธีที่ไม่ถูกต้อง เช่น ฐานะการเงิน เชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ สีผิว ฯลฯ ให้เป็นขนั้ที่วัดด้วยความคิดแท้ ความงามแท้ และความจริงแท้ อันได้แก่

ขนั้ “อารยชน” คือ ประชาชนในประเทศ ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ และลักษณะชีวิต ที่กำกับด้วย ความดี ความงาม ความจริง

อารยชน จัดเป็นขนั้รากฐานที่สุดของสังคมอารยะ ซึ่งเราต้องวางแผนสร้าง “คนทุกคน” ในประเทศชาติ ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก ๆ ให้เติบโตขึ้นมาเป็นอารยชนที่มีความเจริญพร้อมทั้งความรู้ ทักษะ และลักษณะชีวิตที่ดีงาม เพื่อให้พร้อมเป็นพลเมืองเพื่อสร้างสยามอารยะต่อไป

ขนั้ “อารยมนุษย์” หรือ มนุษย์ที่มีใจสูง ทั้งทางความคิด คำพูด และการกระทำ คือ คิดอารยะ พูดอารยะ และทำอารยะ

อารยมนุษย์เป็นขนั้ที่ขยับขึ้นมามากขึ้นอีกหนึ่งของสยามอารยะ โดยท่ามกลางอารยชน เราต้องยกมาตรฐานจิตใจ อารยชนต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝน ให้กลายเป็นคนที่มีอารยะสูง คิดอารยะ พูดอารยะ ทำอารยะ พิเศษกว่าคนทั่วไปที่ไปไม่ถึง อารยชนต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝน ให้กลายเป็น อารยมนุษย์ ให้ได้มากที่สุด

ขั้นต่อมา เรียกว่า ขั้น “อารยบุคคล” หรือ อารยมนุษย์ที่ประกอบด้วยความอารยะของ ความดี ความเก่ง ความกล้า ที่เป็นความดีที่แท้ ความเก่งที่แท้ และความกล้าที่แท้ ทำหน้าที่เป็น “แกนนำ” ของสังคม

ในเส้นทางการไปสู่สยามอารยะ เราจะเข้าสู่ คลื่นลูกที่สี่ สังคมแห่งความรู้ คลื่นลูกห้า สังคมแห่งปัญญา และสูงสุด คือ สังคมแห่งความดี เราจำเป็นต้องเตรียมคนขึ้นมาอีก 1 ขั้น เพื่อทำหน้าที่เป็น “แกนนำ” ในส่วนต่าง ๆ ของสังคม ขั้นนี้ เรียกว่า อารยบุคคล

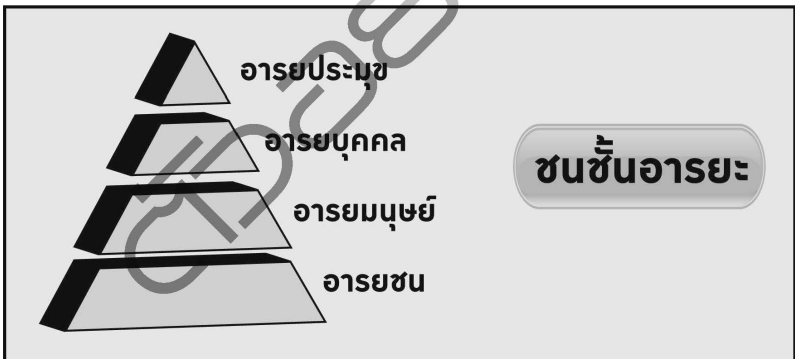
อารยบุคคล คือ อารยมนุษย์ที่ประกอบด้วย ความอารยะแห่ง ความดี ความเก่ง ความกล้า ทำหน้าที่เป็น “แกนนำ” ของสังคมอารยะ

ขั้นนี้จะไม่ครบสมบูรณ์ หากขาดขั้นสูงสุดของสังคมอารยะ นั่นคือ ขั้นอารยประมุข หรือผู้นำที่อารยะ

อารยประมุข คือ อารยบุคคล ที่ทำหน้าที่เป็น ‘ผู้นำขั้นสูงสุด’ หรือ ‘ผู้นำหลัก’ ที่ขับเคลื่อนการนำแบบอารยะ

การสร้างชนชั้นในสังคมอารยะ เราจำเป็นต้องทำให้คนของเราเป็น “อารยชน” ทั้งประเทศ และยกระดับจิตใจให้สูงเป็น “อารยมนุษย์” กันทั่วหน้า โดยมี “อารยบุคคล” เข้ามาทำหน้าที่เป็นแกนนำในภาคส่วนต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุด เราจำเป็นต้องสร้างชนชั้นผู้นำที่อารยะ “อารยประมุข” โดยส่งเสริมคนดี คนเก่ง คนกล้า ให้ดำรงตำแหน่งอารยประมุขในหน่วยต่าง ๆ ของสังคม เพื่อให้ทั้ง 4 ชนชั้นช่วยกันขับเคลื่อนทั้งสังคมไปด้วยความดี ความงาม ความจริง เพื่อสร้างสังคมแห่งความดีที่เราฝันใฝ่ร่วมกัน

รายละเอียดของแนวคิดชนชั้นอารยะทั้ง 4 ชนชั้น จะได้กล่าวถึงในบทต่อ ๆ ไป

บรรณานุกรม

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. สังคมน่าอยู่ : ข้อเสนอแนะทางสร้างสังคมแห่ง
ความดี. กรุงเทพฯ : ชัคเชส มีเดีย, (2541).

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. "สังคมควรแบ่งชนชั้นที่ความดีงาม ด้วยการ
ยกระดับคุณ "ความดี"" *มติชน*, (2540, 21 พฤษภาคม).

ตัวอย่าง

ชนชั้นที่หนึ่ง

อารยชน¹

ในประวัติศาสตร์ไทย มีเรื่องหนึ่งที่เล่าต่อ ๆ กันมา คือ การค้นพบพระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับหนึ่ง ซึ่งพบโดยบังเอิญ โดยหลวงประเสริฐอักษรนิติ์ เรื่องมีอยู่ว่า ขณะที่ท่านเดินอยู่ สายตาเหลือบไปเห็นยายแก่คนหนึ่งกำลังจะเอาสมุดข่อยมาเผาไฟ ท่านสงสัย จึงเข้าไปขอดู และได้พบเอกสารชิ้นสำคัญที่บันทึกประวัติศาสตร์สมัยอยุธยา จึงขอมาเก็บไว้ เอกสารฉบับนี้ทำให้ลูกหลานไทยในสมัยต่อมาได้รู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในสมัยนั้น หากท่านไม่สงสัยและไม่เข้าไปถาม บันทึกประวัติศาสตร์ที่มีค่าคงจะถูกเผาหมดสิ้นกัน²

ประเด็นที่น่าสนใจคือ การเผาหนังสือดังกล่าว ไม่ได้เกิดจากเจตนาทำลายคนนั้นจะทำลายหนังสือ แต่ต้องการจะนำชี้เฝ้าจากการเผาไปสมทำยา เพราะเชื่อในความศักดิ์สิทธิ์ของหนังสือ และคิดว่า ถ้าผสมในยาคงรักษาโรคได้ผลจะจัด แต่ความที่อ่านหนังสือไม่ออก จึงไม่รู้ว่า ความสำคัญหรือคุณค่าที่แท้จริงนั้น อยู่ที่ “ตัวหนังสือ” ที่บันทึกไว้นั้น

¹ แนวคิดเรื่องอารยชน นำเสนออย่างเป็นทางการครั้งแรกในการปาฐกถา ณ ที่ประชุมสมัชชาสยามอารยะวันอาทิตย์ที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2553

² พงศาวดารฉบับนี้ ได้รับการจารึกชื่อเป็นเกียรติแก่ท่านว่า พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา หลวงประเสริฐอักษรนิติ์ ตูรายละเอียดยกจาก นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ เรียบเรียง. หนังสือต้องห้าม เข้าถึงเมื่อ 8 กุมภาพันธ์ 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.kpi.ac.th/wiki/index.php/หนังสือต้องห้าม>.

เรื่องเล่านี้อาจทำให้รู้สึกขบขันย่นายคนนี้ แต่แท้จริงแล้ว คนในสังคมเรากำลังเป็นเหมือนคนย่นายคนนี้ยิ่งก็ว่าได้ นั่นคือ รู้ว่าความรู้นั้นสำคัญ เกิดทุนความรู้ แต่กลับไม่ได้แสวงหาความรู้ มุ่งเพียงแสวงหาปริญญา เพราะคิดว่ามัน “ศักดิ์สิทธิ์” กว่านั่นเอง

การศึกษาไทยที่ผ่านมา สามารถสร้างคนจบการศึกษาแบบ “มีปริญญา” แต่ “ไม่มีความรู้” เอาปริญญาบัตรมาแขวนไว้ชั้นหาม นำไปสมัครงาน อวดคนอื่น ๆ แต่เมื่อทำงานจริงเรากลับไม่สามารถทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สามารถแข่งขันได้ เพราะขาดความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง เราเกิดทุนความรู้ แต่ขาดความรู้ เหมือนคนในสมัยก่อน การศึกษาจำกัดอยู่เฉพาะชนชั้นสูงเท่านั้น ทำให้ชาวบ้านทั่วไปไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่ถึงกระนั้น แม้จะอ่านหนังสือไม่ออก คนส่วนใหญ่ต่างก็ให้ความเคารพต่อหนังสือมาก ถึงขนาดเห็นเป็นของศักดิ์สิทธิ์เลยทีเดียว

ประเทศไทยไม่สามารถก้าวหน้าอย่างมีคุณภาพได้หากประชาชนส่วนใหญ่ยังด้อยคุณภาพ ขาดความรู้ ไร้การศึกษา ไม่มีความชำนาญในทักษะแห่งยุค และบกพร่องในลักษณะชีวิตที่เอื้อต่อความสำเร็จ หากมองย้อนกลับไปศึกษาประวัติศาสตร์ ทุกประเทศที่พัฒนาเจริญรุ่งเรือง มักประสบความสำเร็จในการสร้างคนที่มีคุณภาพสูง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม

ที่สำคัญ ถ้าเราต้องการสร้างอารยรัฐ³ เราต้องสร้างคนในชาติให้เป็น
อารยชน

³ แนวคิดเรื่องอารยรัฐ นำเสนอครั้งแรกอย่างเป็นทางการในการปาฐกถา ณ ที่ประชุมสมัชชาสยามอารยะ วันอาทิตย์ที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2553 และตีพิมพ์ในวารสารรัฐศาสตร์, (2554, พฤษภาคม), 59(5), 133 และหนังสือสยามอารยะ แมนนิเฟสโต: แลกเปลี่ยนสยามอารยะ, (2555), หน้า 127.

สยามอารยชนมีเป้าหมายการสร้างชาติสู่ อารยรัฐ หรือ *ประชาวิบุลน*
ฐานธรรมรัฐ - รัชชาติที่ไ้ธรรม คุณงามความดี ความถูกต้องเป็นฐานใน
การขับเคลื่อนทุกสิ่งในชาติ การไปถึงเป้าหมายอารยรัฐ จำเป็นต้องสร้าง
คนในชาติทุกคน ให้เป็น “อารยชน”

อารยชน หมายถึง *คนในอารยรัฐที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ*
และลักษณะชีวิต⁴ ที่เหมาะสมในแนวทางอารย เพื่อให้แต่ละคนสามารถ
ใช้ศักยภาพที่มีได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และเป็นฐานกำลังสำคัญในการ
พัฒนาประเทศสู่ความอารย

อารยชน หมายถึง คนในอารยรัฐที่ได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ทักษะ
และลักษณะชีวิต ที่เหมาะสมในแนวทางอารย เพื่อเป็นฐานกำลัง
สำคัญในการพัฒนาประเทศสู่ความอารย

อารยรัฐจะเข้าใกล้ความไพบุลย์ เมื่อคนในรัฐส่วนใหญ่หรือเกือบ
ทั้งหมด ได้รับการพัฒนาเป็น อารยชน โดยได้รับการพัฒนาครบ 3 องค์
ประกอบ ทั้งความรู้ ทักษะ และลักษณะชีวิตในแนวทางอารย การมีความ
รู้และทักษะจะช่วยทำให้ศักยภาพความเป็นคนถูกใช้อย่างเต็มที่
และเมื่อมีลักษณะชีวิตที่เอื้อและจิตใจที่ถูกต้องเป็นฐาน ยิ่งช่วยส่งเสริมให้
ใช้ความรู้และทักษะในทางที่ถูกต้อง ดีงาม และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

⁴ แนวคิดนี้นำเสนอไว้ใน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2539). *ศึกษิตแห่งศตวรรษที่ 21 : แนวคิดการปฏิรูป*
การศึกษาไทย. หน้า 134.

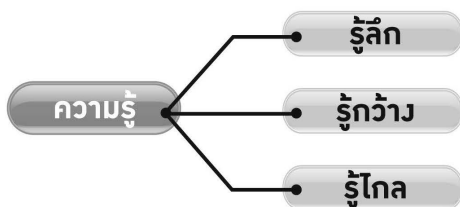
องค์ประกอบอารยชน

การสร้างชาติที่ประสบความสำเร็จ จึงจำเป็นต้องวางแผนการสร้างคน ที่ชัดเจนตั้งแต่เกิด ให้มีลักษณะครบทั้ง ความรู้ ทักษะ และลักษณะชีวิตที่เหมาะสม เพื่อทำให้เขาเป็นคนที่มีความพร้อมในการช่วยกันสร้างชาติ ดังนี้

อารยชนต้องมีความรู้ – รู้ลึก รู้กว้าง รู้ไกล

ความรู้ไม่ใช่การได้รับใบปริญญา แต่เป็นการเข้าใจ่องแท้นในเรื่องที่ตนเรียนรู้ สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม อารยชนจะต้องเป็นผู้มีความรู้ ที่เกิดจากการเป็นผู้ที่รักการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต ทั้งแบบเป็นทางการ ไม่เป็นทางการ เพื่อให้มีความรู้ครบ 3 มิติ⁵ อันได้แก่ มิติความลึก มิติความกว้าง และมิติความไกล

⁵ เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2550). คลื่นลูกที่ 5-ปราชญ์สังคม : สังคมไทยที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21. หน้า 177-178.

รู้จัก

รู้จัก หมายความว่า มีความรู้เรื่องสิ่งซึ่งในเรื่องที่สอดคล้องกับความถนัด ศักยภาพของแต่ละคนให้มากที่สุด การศึกษาและบริบทสังคมต้องส่งเสริมให้ทุกคนได้ค้นพบศักยภาพตนเอง ต้องดูว่า ใครชอบอะไร ถนัดอะไร มีแนวโน้มไปทางไหน และพัฒนาให้มีศักยภาพสูงขึ้น โดยใส่ความรู้เข้าไปให้เต็มที่ เพื่อเรียนรู้ให้รู้อย่างลึกซึ้ง

ความรู้ลึกที่ควรจะมี ได้แก่ รู้ลึกซึ่งในแก่นสาระของวิชา รู้และเข้าใจปรัชญาเบื้องหลังของวิชาที่เรียน รู้ลึกวิทยาการทั้งหลายในเรื่องนั้น ก้าวตามทันองค์ความรู้ และนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและการดำเนินชีวิตประจำวันได้ เป็นต้น

รู้กว้าง

รู้กว้าง หมายถึง มีความรู้และความเข้าใจในองค์ความรู้ด้านอื่นนอกเหนือสาขาวิชาหลักหรือสิ่งที่ตนเองเชี่ยวชาญ เราจำเป็นต้องสมดุลทั้งแนวลึกและแนวกว้าง โดยมีความรอบรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์และสภาพการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของชุมชน สังคม และโลกได้อย่างเท่าทัน สามารถบูรณาการความรู้ที่มีอยู่ทั้งหมดได้ ความรู้แนวกว้างทำให้เราเชื่อมโยงความรู้แนวลึกที่มีอยู่อย่างเข้าใจ เพราะความรู้ทุกอย่างสัมพันธ์กัน ทำให้เข้าใจความรู้นั้นกระจ่างขึ้น ให้ประโยชน์ได้มากขึ้น เช่น การเรียนสัตวแพทย์เชิงลึก ต้องมีความรู้แนวกว้างในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วย อาทิ การเมือง การปกครอง เศรษฐศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เพื่อให้เราสามารถคิดอย่างบูรณาการ และเกิดความเข้าใจในบริบทที่เป็นจริง

รู้ไกล

รู้ไกลใน มิติการละ หมายถึง มีความรู้และความสามารถในการคาดการณ์อนาคต สามารถวิเคราะห์ได้ว่า อนาคตจะเป็นเช่นไร สิ่งที่เราากำลังทำจะส่งผลกระทบต่ออย่างไรในอนาคตทั้งทางตรงและทางอ้อม สถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มจะเป็นเช่นไร การคาดการณ์อนาคต จะช่วยให้เราเตรียมตัวพร้อมเข้าสู่อนาคตได้ตั้งแต่ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ รู้ไกลใน มิติทักษะ ยังหมายถึง การประยุกต์ใช้ไปอีกบริบทหนึ่ง เช่น ถ้าเรานำความรู้ที่มีอยู่ไปใช้ในอีกที่หนึ่งไกล ๆ ความรู้เหล่านั้นมันยังใช้ได้ไหม ถ้าอยู่ในต่างประเทศ ความรู้เราจะใช้ได้ไหม ถ้าใช้ในชนบทจะต้องปรับเปลี่ยนอะไรไหม เป็นต้น ซึ่งถ้าเราเข้าใจและประยุกต์ใช้ได้ แสดงว่า เราารู้จริง รู้ลึกซึ้ง จนสามารถประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

การศึกษาในอารยรัฐจะไม่หยุดที่ “ปริญญาบัตร” แต่เป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อให้รู้ครบ 3 มิติ คือ รู้ลึก รู้กว้าง รู้ไกล เป็นการศึกษาสำหรับทุกคนไม่ว่าจะเป็นใคร อาชีพใด วัยใดก็ตาม

ถ้าการศึกษาบ้านเรายังเป็นลักษณะเช่นในปัจจุบันนี้ อีกไม่นานประเทศอื่นๆ จำนวนมากยกตัวอย่าง เช่น ประเทศเวียดนามจะแซงหน้าไทยด้านความรู้นอกจากที่คนไทยจะอ่านหนังสือโดยเฉลี่ยเพียง 2 เล่มต่อคนต่อปี แต่เวียดนามอ่าน 60 เล่มต่อคนต่อปี⁶ ในขณะที่รัฐบาลเวียดนามได้วางแผนที่จะสร้างมหาวิทยาลัยเพื่อจะให้เป็นแม่แบบของการเรียนรู้โดยมีการขอความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดแห่งประเทศสหรัฐอเมริกา ทั้งด้านการออกแบบ การสร้างหลักสูตรและการบริหารจัดการ

⁶ “เวียดนามแซงหน้าเด็กไทยอ่านหนังสือมากถึง 60 เล่มต่อปี - เด็กไทยได้แค่ 2” ผู้จัดการออนไลน์ (15 มกราคม 2553) เข้าถึงเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2554. เข้าถึงได้จาก <http://www.manager.co.th/Global/ViewNews.aspx?NewsID=9530000006049>

ประชาชน : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผหา

❖ เมื่อไขความอยู่รอดหรือล่มสลายของประเทศชาติ

❖ อาจไม่ได้อยู่ที่ปริญายนอกที่ควบคุม 'ไม่ได้'

❖ แต่อยู่ที่ปริญายในที่ 'ไม่ได้' ควบคุม

❖ ความอ่อนแอของคณในชาติ ย่อมทำให้ชาติอ่อนแอ

❖ คณในชาติต้องเข้มแข็ง ทั้งในความรู้ ความดี และความรักชาติอย่างถูกต้อง

❖ **ชาวอาระ : ชาวศิวิไลซ์ที่ไผหา** นำเสนอแนวคิดสร้างคณในชาติสู่ความอาระ

❖ ด้วยการจัดแบ่งชนชั้นในสังคม เป็น **"ชนชั้นอาระ"** ที่วัดด้วยความดีงาม

❖ พัฒนาสู่ความเป็นมนุษยที่ **"อาระไพบุลย์"** อาระจากความคิดสู่การกระทำ

❖ เรียนรู้ที่แสดงความรักชาติ ด้วยการเป็น **"คณของรัฐ"** ที่มีส่วนสร้างชาติแบบอาระ

❖ ความเข้มแข็งของคณในชาติ อยู่ที่ความ **"รักชาติ"** ไม่ใช่ "กลัวชาติ"

❖ หนังสือเล่มนี้สอนให้คณรักชาติแบบอาระ เพื่อประเทศไทยเข้มแข็งได้อย่างแท้จริง

หนังสือเล่มนี้ พิมพ์จากกระดาษถนอมสายตา
น้ำหมึกเมา และรักษาสิ่งแวดล้อม

The Winner's Companion
www.successmedia.com

ISBN 978-616-8198-31-5

9 786168 198315

ราคา 250.- บาท
หมวด สังคมศาสตร์